

کوتاه از جامعه

جدایی اعتیاد تزریقی از ایدز

علیرضا رئیس‌ی، معاون بهداشت وزارت بهداشت گفت: در دهه گذشته شاهد کاهش معتادان تزریقی در کشور بوده ایم که به همین نسبت انتقال ویروس اچ ای وی به افراد از راه تزریق نیز از ۹۰ درصد به کمتر از ۶۰ درصد رسیده است.

وی توزیع سرنگ میان معتادان را از دلایل اصلی این کاهش عنوان کرد و افزود: در حوزه درمان ۹۰۰۰ مرکزکاهش آسیب در کشور وجود دارد که ۷۰۰۰ مورد از آنها را بخش خصوصی اداره می‌کند. همچنین بیش از ۱۴۰ مرکز گذری درمان اعتیاد در کشور فعال است که به معتادان خدمات کاهش آسیب ارائه می‌کند. / ایسنا

کاسب‌کاری با مجوز مدارس

مجتبی زینی‌وند، رئیس سازمان مدارس و مراکز غیردولتی وزارت آموزش و پرورش با بیان این که مشکلی که ما در حال حاضر داریم مشکل مدارس مسؤولان نیست بلکه چالش جدی آنجاست که برخی مجوز خود را اجاره به دهند و می‌خواهند کار تجاری کنند، گفت: از حدود ۴۰ تا ۵۰ مدرسه متخلف در سال جاری هیچ کدام مربوط به مسؤولان نبود. / ایسنا

رقابت ۱۰۷هزار نفر برای وکالت

آزمون وکالت سال ۱۳۹۸ مرکز وکلای قوه قضائیه فردا جمعه ساعت ۹ صبح آغاز می‌شود. آزمونی که ۱۰۷ هزار نفر ثبت نام کردند و به صورت ملی و غیرمتمرکز برگزار می‌شود. پذیرش وکیل توسط مرکز وکلای قوه قضائیه در امسال به صورت دو مرحله ای است که مرحله اول آن گذراندن آزمون کتبی است. در مرحله اول داوطلبان آزمون را می‌گذرانند که حد نصاب قبولی، کسب نمره ۵۰ از ۱۰۰ است. اما به این معنا نیست که هر کسی حد نصاب قبولی را احراز کرد موفق به کسب پروانه وکالت می‌شود، زیرا ظرفیت پذیرش در هر حوزه قضایی و نیز موفقیت در مرحله دوم پذیرش و انجام مصاحبه از جمله علمی، شخصیتی و ... تأثیرگذار هستند. / جام‌جم دیلی

برگزاری همایش ملی پنجاه و هفتمین سال جایزه بنیاد البرز

همایش ملی پنجاه و هفتمین سال جایزه بنیاد البرز (بخش دانش‌آموزی) با هدف قدردانی از دانش‌آموزان برتر سراسر کشور در مراسمی، امروز از ساعت ۹ تا ۱۱ و ۳۰ دقیقه برگزار می‌شود. این مراسم با حضور نماینده ولی فقیه و ریاست سازمان اوقاف و امور خیریه، دبیر شورای‌عالی انقلاب فرهنگی و سایر مسؤولان و شخصیت‌های علمی و فرهنگی در هتل ارم تهران برگزار می‌شود. / جام‌جم دیلی

مثال خانه‌های کوچک در ژاپن و کشورهای دیگر برای درستی چنین ایده‌ای منطقی نیست اگر آنها چنین تصمیماتی می‌گیرند به واسطه وسعت بسیار کم و تراکم جمعیتی بالای آنهاست نه کشور پهناوری چون ایران با تراکم جمعیتی بسیار کمتر

عکس:

جام‌جم

باغ‌های ستاد اجرایی پارک می‌شود

محمد مخبر، رئیس ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) گفت: براساس تفاهم‌نامه ستاد با شهرداری تهران تعدادی از باغ‌های ستاد اجرایی به فضای سبز عمومی تبدیل می‌شود. وی بیان کرد: هم اکنون هشت باغ در تهران داریم که اجازه هیچ‌گونه ساخت و سازی را در آنها نداده‌ایم. در واقع ما از این باغ‌ها نگهداری می‌کنیم و در آنها حتی یک درخت نیز قطع نشده است. / فارس

آلزایمر، سومین قاتل ایرانیان

محمد تقی جغتایی، رئیس انجمن علوم اعصاب ایران ی‌ا بیان این که مرگ و میرهای ناشی از بیماری‌های مغز و اعصاب رو به افزایش است، گفت که آلزایمر در حال تبدیل شدن به سومین علت مرگ در کشور است. وی با تأکید بر این که روزانه ۴۰۰ نفر در کشور دچار سکنه مغزی می‌شوند، توضیح داد: سالانه حدود ۱۵ تا ۱۶ هزار نفر در ایران دچار سکنه مغزی می‌شوند که این آمار ضرورت مداخلات در حوزه علوم اعصاب را می‌طلبد. / جام‌جم دیلی

شهرداری کارهای واجب‌تری دارد

شهرداری لزوما مرجع تصویب و تأیید تفکیک واحدهای مسکونی نیست و وزارت مسکن و شهرسازی است که وظیفه دارد طرح‌های جامع و تفصیلی را تفکیک و تراکم ایجاد کند و حداقل تفکیک واحدهای مسکونی را تدوین و به شهرداری‌ها ابلاغ کند تا آنها اجرا کنند. چرایی ورود مدیریت شهری به حوزه مسکن را از فرشید ایلاتی می‌پرسم. این کارشناس حوزه مسکن معتقد است اجرای سیاست‌های عمرانی لاجرم تبعاتی به همراه دارد و از آن گریزی نیست.

او به جام‌جم می‌گوید «اصلا شهرداری‌ها سیاست شهرسازی ندارند. فارغ از محاسن و معایب چنین طرحی خود شهرداری در حوزه مسکن مسؤولیتی را نپذیرفته است. تازه این در حالی

است که شهرداری‌ها خودشان یکی از بزرگ‌ترین عواملی هستند که در بازار مسکن روی قیمت آن با فروش تراکم تأثیر دارند.»

به گفته او پیش از رسیدن به چنین ایده‌هایی هم باید اقدامات اساسی‌تر صورت داد. ایلاتی به جام‌جم می‌گوید «ما باید به عنوان مقام سیاستگذار در این میان دست به انتخاب بزنیم. به این مفهوم که با در نظر گرفتن شرایط و ابزار و راهکارهای آن یکسری از آنها را انتخاب کنیم. یک سوال اساسی در پروسه رسیدن به این انتخاب شکل می‌گیرد و آن هم این است که آیا راهکارهای پیش از این پاسخ را آرمودیم؟ به عنوان مثال در مجموعه مدیریتی شهری در رابطه با وضعیت حمل و نقل عمومی منوریل هم ابزار خوبی به نظر می‌رسد اما پیش از تصمیم به احداث منوریل آیا تجهیز ناوگان اتوبوسرانی‌مان را انجام دادیم؟»

مثال‌هایی از اجرای چنین ایده‌ای در کشورهای دیگری همچون ژاپن و کره جنوبی هم مطرح است. فرشید ایلاتی چنین مثال‌هایی را هم دور از منطق می‌داند. او می‌گوید «این‌که یک ایده‌ای در یک کشوری جواب داده است به این مفهوم نیست که همان تصمیم در کشور دیگری هم پاسخگوی مشکلات باشد. مثال ژاپن و کشورهای دیگر برای درستی چنین ایده‌ای هم منطقی ندارد، اگر آنها دست به چنین تصمیماتی می‌زنند به واسطه وسعت بسیار کم و تراکم جمعیتی بالای آنهاست نه کشور پهناوری چون ایران با تراکم جمعیتی بسیار کمتر.» چکیده حرف‌های او همین نکته است که وقتی سیاست بهتر و سهل‌تری برای بهبود اوضاع مسکن وجود دارد طرح کردن چنین ایده‌ای دور از منطق به نظر می‌رسد.
آنطور که این کارشناس حوزه مسکن می‌گوید «این درست است که به تولید انبوه نیاز داریم و این ایده شاید خوب باشد اما نکته اینجاست که شهرداری می‌تواند کار خوب‌تری را هم انجام دهد. شهرداری در حوزه مسکن اجتماعی یا مسکن استیجاری نقش ایفا کند. مثل خیلی از کشورهای دیگر که شهرداری به عنوان یک نهاد عمومی اجاره‌داری می‌کند.»

خطر تغییر سبک زندگی

از نگاه شهرسازی و مشکلات سکونت در شهری مثل تهران که بگذریم به نظر می‌رسد اجرایی شدن چنین ایده‌ای تبعات اجتماعی فراوانی هم خواهد داشت. از کرامت گمشده انسانی به واسطه زندگی در چنین فضایی که بگذریم برخی از روان‌شناسان معتقدند مساوی گرفتن سکونت در یک فضا با شب‌مانی اشتباه غیر قابل جبرانی است. فلسفه ساخت چنین فضایی برای یک شب ماندن یا یک هفته ماندن شاید توجیه داشته باشد اما برای زندگی، ۲۵ متر فضا حتماً که تبعات اجتماعی بسیاری خواهد داشت.

مجید صفاری‌نیا روان‌شناس شهری است. او در این رابطه به جام‌جم می‌گوید «تا به حال مطالعاتی در رابطه با تأثیر متراژ و طول و عرض یک خانه بر روان ساکنانش صورت نگرفته و نمی‌شود با استدلال علمی به چنین موضوعی ورود کرد و نتیجه گرفت اما بدون شک با در نظر گرفتن مفهومی به نام «دلبستگی مکان» می‌توان به تبعات چنین کاری شک کرد.»

او در توضیح مفهوم دلبستگی مکان می‌گوید «این‌که وقتی فردی به محل زندگی و ماوای خود دلبستگی پیدا می‌کند یک مفهوم عینی است. دلبستگی‌ای که باعث می‌شود آسیب‌های اجتماعی در آن محل کاهش پیدا کنند. این موارد حداقل در ساخت مسکن ۲۵ متری محلی از اعراب ندارد. به این مفهوم که در چنین مسکن‌هایی افراد احتمالاً امنیت هم نخواهند داشت چه برسد که بخواهند به آن مکان وابسته شوند. این در حالی است که بدانیم در حال حاضر شاهد افول شدید سلامت اجتماعی هم هستیم.»

مورد اشاره دیگر او هم همان تباه شدن فرهنگ سبک زندگی ایرانیان است. او در این رابطه می‌گوید «مورد بعدی تناقض آشکار چنین ایده‌ای با سبک زندگی ایرانی است. قربانی زندگی در چنین منازل بدون شک همان فرهنگ و سبک زندگی ایرانی است. شب‌نشینی و دید و بازدید که جزوی از سبک زندگی ایرانی است در چنین فضایی امکان نخواهد داشت و همزیستی با پدر و مادرها هم در چنین منزالی امکان‌پذیر نخواهد بود.»

معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران

پیشنهاد ساخت خانه‌های ۲۵ تا ۴۰ متری را مطرح کرد

شگفتانه ۲۵ متر مربعی!

«یک ضرورت است نه یک انتخاب» این پایان جمله معاون شهرسازی و معماری شهرداری تهران است که دیروز در نشست خبری و در توضیح «پیشنهاد ساخت خانه‌های ۲۵ متری» عنوان کرده است. عبدالرضا گلپایگانی گفته «در حال برداشتن موانع ساخت» این ایده است چرا که آنطور که او می‌گوید اجرای آن نیازمند رأی کمیسیون ماده ۵ است. کمیسیونی که براساس طرح تفصیلی تهران ساخت سازه‌ها را مجاز می‌کند. مسکن حالا سال‌هاست که یکی از معضلات لاینحل جامعه شهرنشین است، این‌که کرامت انسانی با زندگی در خانه‌های ۲۵ متری چه می‌شود بماند، این‌که سیاست‌های کلانی همچون لزوم فرزندآوری و ایران ۴۰۰ میلیونی راهکارش ساخت مسکن ۲۵ متری نیست هم همین‌طور، اصلاً این پیشنهاد چقدر به مشکل مسکن در پایتخت کمک می‌کند؟ شهری که همین حالا و به گفته خود مسؤولان ۴۰۰ هزار واحد آپارتمان خالی در آن وجود دارد. پس پیوست‌های فرهنگی و اجتماعی این ایده چه می‌شود؟ برآورد آسیب‌های اجتماعی که از پس زندگی در خانه‌های ۲۵ متری شکل می‌گیرد چقدر است؟ تکلیف آیین و رسوم و فرهنگ زندگی ایرانی‌ها که گره خورده به همنشینی و شب‌نشینی چیست؟

میثم اسماعیلی

جامعه

حل یک مشکل با ایجاد هزار مشکل

به‌واسطه تجمع بیش از حد و مرکزگرایی است که طرح‌های تفصیلی و طرح جامع شهری ایجاد می‌کند. اینقدر این تجمع زیاد می‌شود که مجبوریم واحدهای مسکونی را کوچک‌تر کنیم. مشکل دیگری که اجرای چنین ایده‌ای به همراه دارد همان نداشتن پیوست فرهنگی است. به گفته او «کوچک شدن واحدهای مسکونی با فرهنگ زندگی ایرانی هم تناقضات آشکاری دارد. بسیاری از زوج‌ها و خانواده‌ها همراه با پدر و مادرشان زندگی می‌کنند و این نکته به نوعی در فرهنگی زندگی ایرانی‌ها جاف‌افتاده است. شکل گرفتن چنین ایده‌هایی از سوی مدیریت شهری سوالی را ایجاد می‌کند و پاسخ به آن سوال هم اشتباه خواهد بود. سوال اینجاست که چرا باید واحدهای مسکونی کوچک شوند؟ چون مدیریت شهری احساس می‌کند جوانان به دلیل عدم تمکن مالی ازدواج نمی‌کنند پس واحدها کوچک‌تر شود تا آنها بتوانند مسکن تهیه کنند! در حالی که از اساس این تصمیم با روح ناب فرهنگ ایرانی تناقض دارد و دلیل تخریب این فرهنگ می‌شود.»

تجمع بیش از حد در تهران هم تناقضات آشکاری با سیاست‌های کلی شهرداری حداقل در چند سال اخیر دارد. گران شدن زندگی شهری و هجرت فقرا از پایتخت را اگر چکیده تصمیمات کلان مدیریت شهری بدانیم ساخت واحدهای ۲۵ متری در این شهر به نوعی تشویق به ماندن در تهران است. شهری که اولین طرح جامع سال ۱۳۴۵ آن نشان می‌دهد بنابر منابع آن تنها ظرفیت پذیرش پنج میلیون نفر را دارد. مهرداد مال‌عزیزی بر این باور است که ادامه این روند به «ورشکستگی پایتخت» می‌انجامد.

یکی از موانع موجود برای ساخت خانه‌های ۲۵ متری در کمیسیون ماده ۵ مربوط است به حداقل متراژ لحاظ شده برای ساخت خانه‌های مسکونی، در بافت‌های مسکونی که حداقل تفکیک ۵۰ متر است. این مقدار هم براساس یک سری استانداردهای زندگی که شامل حداقل متراژ برای فضای بهداشتی یا آشپزخانه و غیره تعیین می‌شود. احتمالاً رفع موانع موجود مورد اشاره عبدالرضا گلپایگانی هم همین مورد است، این‌که از نظر قانونی موانعی برای ساخت خانه‌های ۲۵ متری وجود دارد که آن‌طور که او گفته در حال برطرف کردن آنها هستند!

مهرداد مال‌عزیزی تصمیم مدیریت شهری برای ساخت خانه‌های ۲۵ متری را از اساس اشتباه می‌خواند. هرچند او کارشناس حوزه شهری است اما نقد اولیه او ارتباطی به این حوزه ندارد و باور دارد که چنین ایده‌ای در خوشبینانه‌ترین حالت به تخریب فرهنگ ایرانی

می‌انجامد. چکیده حرف‌هایش در این حوزه هم شنیدنی است، به اعتقاد او این تصمیم اشتباه است چون قرار است یک مشکلی را در کوتاه‌مدت با ایجاد ده‌ها مشکل دیگر حل کند!

او از تبعات دیگر چنین ایده‌ای به جام‌جم می‌گوید «یکی از معضلات جامعه شهری ایران طی ۴۰ سال گذشته که حالا به خوبی در شهرهای بزرگ دیده می‌شود موضوع آلودگی هواست. یکی از دلایل شکل‌گیری چنین مشکلی

ضرورتی به نام تغییر الگوی سکونت

سعید سادات‌نیا/ کارشناس مسائل شهری

بسیاری از ایرانیان از زمان‌های قدیم درخانه‌های بزرگ زندگی می‌کردند و هنوز در ذهن خیلی‌ها این سبک زندگی پسندیده و مطلوب است. اما باید پذیرفت که این شیوه زندگی متعلق به گذشته و زمانی است که خانواده‌های ایرانی پرجمعیت بودند و خانوارهای گسترده نیاز به خانه‌های وسیع داشتند نه اکنون که خانواده‌ها هسته‌ای و کوچک شده‌اند و حتی تعداد افرادی که به‌صورت تک‌نفره زندگی می‌کنند روبه‌تیراید است.

سال‌هاست بخش عمده‌ای از سرمایه خانوارهای ایرانی در بخش مسکن قفل شده درحالی‌که اگر کمی از متراژ خانه‌ها کاسته شود می‌توان با پول حاصل از آن، دست به سرمایه‌گذاری و تولید زد و از این محل برای خانواده کسب ثروت کرد. میانگین متراژ واحدهای مسکونی در ایران به طرز ملموسی بیشتر از میانگین جهانی و حتی میانگین منطقه‌ای مسکن است به طوری که حتی در قلب اروپا و در شهرهایی همچون لندن و پاریس سال‌هاست سیاست شهرسازی به سمت ساخت آپارتمان‌های ۳۰ تا ۵۰ متری پیش رفته است، سیاستی که منجر به تحقق عدالت اجتماعی می‌شود.

